

VÝROČNÍ ZPRÁVA O ČINNOSTI TAKU, ALE I ZPOVĚĚ ODCHÁZEJÍCÍHO MAJITELE

Jaký byl uplynulý TAKový rok? Pěkný, pohodový, plný setkání s prima kamarády, vlastně svým způsobem dost podobný tomu minulému. Je to dobře, nebo špatně? Přehled akcí je obdivuhodný, posuďte sami. V únoru proběhla v Orlických horách pod taktovkou osvědčených hejtmanů 37. Spanilá jízda – byla téměř bez sněhu a bez lyží, přesto bezva. V březnu se konala na Šumavě 15. Schnilka, tradičně vedená pevnou rukou Rudy Mráze, také bez sněhu a přesto zase v pohodě. V dubnu jsme se dobře bavili v Masarykových kolejích na 43. Bálu, který pro nás pod názvem Ozvěny muzikálů připravila Alena Podrázská a Trasa 14. V květnu jsme nejspíš všichni byli, díky organizačně neukojené Trase 14, na 56. Stezce. Pořadatelé sice nedokázali přemluvit sv. Petra, aby nás při zakončení v Boskovicích trvale a vydatně nezkrápěl, ale jinak se jim vše povedlo bezvadně. V červnu proběhla u Sobotky, pod tradičním vedením manželů Moravcových, už 15. Cyklospanilá jízda Antonie Tykolové (tedy Tykolka). Těsně před prázdninami jsme se mohli v Soběslavi zapotit na 36. Letních PanTAKových hrách, opět pod tradiční taktovkou Veroniky a jejího osvědčeného kolektivu. Léto již tradičně ovládly tábory v Keblanech (rád oznamuji, že letos budou na naší louce po letech opět tři běhy, neboť třetí TAKová generace rychle dorůstá – HURÁ!). Zdárně proběhly i tradiční a velmi oblíbené Ludřkovy Alpy a nemohu zapomenout ani na Kili. Takto familiárně nazývají účastníci TAKové expedice Kilimandžáro, jehož vrchol dobylo 11. července sedm TAKových lidiček z pěti tras (nejstarší účastník Zbyňák, tehdy sedmdesátník, spočítal jejich průměrný věk na 63 let). V září proběhly dvě velké akce: 29. Půltá stezka, kterou pro nás v klasickém stylu (tj. spacáky, karimatky, spaní na zemi) zorganizovala Soňa na Rožmitálsku. Bylo to bezva, a proto doufám, že se ještě nějaké další klasické Půlté dočkám. 36. Lesní hry s názvem Po stopách Marca Pola uspořádala Trasa 20 a prý byly velkou zábavou. Měl bych asi zase jednou na Lesní hry vyrazit.

Zdárně proběhly i další akce. Třeba zahájení cyklosezóny v Týřovicích u Lenky Borgesové a její zakončení na Kozích Horách u Moravců, Vítání léta ve Vojankách, jež opět zajistil Mirda Hoza, Jarní výstup na Blaník v organizaci Ládi Švejdy, Kuličky na Bílé Hoře (už pokolikáté?) jistil Jirka Navrátil, letní schůzi na Cindě provázelo hromobití, přesto že jsem ji zajistil já, ale zábava byla dobrá. Martinskou husu ve Svornosti a 23. Koledování u Apolináře tradičně zdárně zorganizovala Jednička. Samozřejmě proběhla i spousta trasových akcí, které jsou čím dál tím víc otevřenější i pro hosty z jiných tras, což je moc dobře. Ale na druhou stranu nebyly Cesta jenom tam... a Stříbrná harfa. Budou letos?

Vlastně tedy vše proběhlo tak, jak jsme zvyklí, na co se těšíme, kam rádi jedeme? Ale není to málo? Nechce to přece jenom i nějakou inovaci?

Od minulé valné hromady se toho ale událo víc. Některé události při cestě zvláštním vlakem z 56. Stezky vedly jednoho z dlouholetých členů TAKu až k podání stížnosti na Inspekci Českých drah. Když to vešlo ve známost, nastalo všeobecné rozladění nad tím, jak něco takového mohl udělat dlouholetý člen TAKu. Následovala bohatá a vzrušená diskuse, která nakonec vyústila až v podivuhodný nápad zařadit do stezkového vlaku z 57. Stezky spací vagón. Já tedy o takové novoty opravdu nestojím, ale hlavně doufám, že už nikdy nikdo z Takových lidiček nepodá stížnost na TAK a že se budeme ve zvláštním vlaku ze Stezky chovat tak, aby se nikomu nic nestalo. Po několika měsících, kdy se rekonstruovala vstupní hala strojní fakulty na Karláku, už díky Láďovi Dolejšimu a Pavlu Stulíkovi opět visí na svém místě pamětní deska k 50. výročí založení TAKu. Ani v roce 2014 se nepodařilo vydat Almanach k 50 výročí TAKu. Je mi to velmi líto a považuji to za svůj největší neúspěch. Teď už jsou ale všechny příspěvky v rukou profesionálního grafika a vše nasvědčuje tomu, že si jubilejní Almanach budete moci přečíst ještě před letními prázdninami. Letošními! Věřím, že bude-li se o Almanachu mluvit i na příští Valné hromadě, bude to už jen v dobrém.

Vzpomeňme v tuto chvíli i na ty, kteří nás vloni opustili. A také na Tonda Rosického, který je sice v úžasné péči své ženy Helenky, ale jeho zdravotní stav je, bohužel, stále velmi vážný.

Už asi mluvím dlouho, ale dovoluji ještě pár vět odcházejícímu majiteli. Tak jako každý rok před valnou hromadou jsem si přečetl Poradníky za minulý rok. Je to vždy zajímavé čtení (díky Jano!), osvěží paměť, vyvolá vzpomínky a navíc inspiruje k zamyšlení. V letošním lednovém Poradníku jsem si přečetl tento výrok Vladimíra Jiráka „Lidé by k sobě mohli být slušní a laskaví po celý rok. Ale kde na to mají brát čas.“ V poslední době se hodně potkávám s neslušností i nedostatkem laskavosti. O to víc jsem vděčný za to, že jsem měl a stále mám možnost prožívat hodně času ve společenství TAKových lidí, kteří jsou slušní a laskaví.

Stále víc si uvědomuji, že TAK je téměř zázrak. A že já měl a mám to ohromné štěstí, že jsem se do jeho řad dostal. A to, že jsem měl tu čest být 15 let v jeho čele, je pro mne TAKovou třešničkou na TAKovém dortu. Díky vám, že jste mi to umožnili. Poprvé jsem byl zvolen majitelem v roce 1986! Tedy před těžko uvěřitelnými 29 roky, což byla doba, kdy se s vedením TAKu pozvolna loučili otcové zakladatelé. Pomyslné žezlo jsem tehdy přebíral přímo od Tondy Rosického. Podruhé jsem střídal v roce 1993 Ivana Birndta a potřetí jsem přebíral vedení v roce 2007 od Pepy Brzáka. Chci poděkovat všem radním, se kterými jsem měl možnost spolupracovat (bylo jich za ty roky 25), že to se mnou vydrželi, všem šéfům tras za výbornou spolupráci a všem organizátorům desítek zdařilých akcí, že je pro nás připravili. Byla to radost s vámi se všemi spolupracovat.

Novým radním přeju, aby je práce pro TAK bavila a těšila, aby se jim dařilo vést TAK třeba i lépe než nám. Neboť TAK si to zaslouží, TAK to potřebuje!